

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Bestemmelsen i fotografilovens § 7 a, som blev gennemført i 1977, gav som noget nyt blandt andet mulighed for, at der også kunne foretages optagelser fra fjernsynet til undervisningsbrug. De indtil 1977 gældende bestemmelser gav kun mulighed for lydoptagelser. Ved nyordningen blev det samtidig bestemt, at rettighedshaverne skulle have krav på vederlag, når der foretages optagelse af andre udsendelser end undervisningsudsendelser. For at lette opkrævningen af vederlag skulle den enkelte rettighedshavers vederlagskrav dog kun kunne gøres gældende af en af ministeren for kulturelle anliggender godkendt fælles forhandlings- og opkrævningsinstitution, som repræsenterede alle kategorier af rettighedshavere.

Under folketingsbehandlingen blev det – ligesom for ophavsretslovens § 17's vedkommende – skønnet hensigtsmæssigt, at folketinget ved en revisionsfrist blev sikret mulighed for at bedømme virkningerne af den nye fotografilovsregulering, når ordningen efter indgåelsen af de nødvendige aftaler – blandt andet om vederlag – havde virket nogle år.

Om baggrunden for revisionsfristens senere gentagne udskydelse samt for det nu fremsatte lovforslag om dens ophævelse henvises til, hvad der er anført i forbindelse med fremsættelsen af det parallelle forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Uddannelsesydelse).

(Lovforslag nr. L 113).

I lovforslaget, der er en del af regeringens program til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden for 1984–85, er der lagt vægt på, at valg af et uddannelsesforløb med uddannelsesydelse i stedet for et arbejdstilbud vil give de unge en bedre chance for en varig tilknytning til det ordinære arbejdsmarked.

Forslaget indebærer, at unge under 25 år, der er berettigede til et arbejdstilbud, det vil sige, at de har været ledige i et år med dagpengeret, som alternativ til et arbejdstilbud skal kunne vælge et uddannelsestilbud. Muligheden herfor er især tænkt at kunne anvendes af unge uden uddannelse eller med meget lidt faglig uddannelse, enlige forsørgere (især kvinder) uden uddannelse samt unge

med uddannelse inden for områder med meget stor arbejdsløshed, men ordningen er naturligvis åben for alle unge, der opfylder betingelserne for at få et arbejdstilbud, uanset tidligere uddannelse.

Uddannelsestilbuddet giver mulighed for at modtage en uddannelsesydelse i op til 2 år på et niveau svarende til det halve af dagpengenes højeste beløb, hvilket for øjeblikket vil sige ca. 52.000 kr. om året. På den ene side er der taget hensyn til den støtte, andre unge, der er under uddannelse, kan opnå. På den anden side må der tages hensyn til, at det drejer sig om unge, der har tilknytning til arbejdsmarkedet, hvorfor beløbet også skal være af en sådan størrelse, at uddannelsestilbuddet opræder som et reelt alternativ.

Med hensyn til den unges mulighed for valg af uddannelse vil undervisningsministeriet i samarbejde med arbejdsministeriet udarbejde en liste over uddannelser, som arbejdsformidlingen kan godkende at der gives uddannelsesydelse til.

Loven forventes at træde i kraft 1. august 1984, og antallet af deltagere i såvel 1984 som 1985 forudsættes at blive 2.000.

Forslaget er tænkt som en forsøgsmæssig ordning, der tages op til revision i folketings-samlingen 1984-85 sammen med den planlagte revision af arbejdstilbudsordningen. Med henblik på denne revision foregår der for øjeblikket i arbejdsministeriet en evaluering af arbejdstilbudsordningen, og resultaterne herfra vil sammen med øvrige erfaringer med ordningen indgå i overvejelserne omkring revisionen af loven.

Før fremsættelsen af forslaget har det været drøftet i styringsgruppen om langtidsledige med blandt andet repræsentanter for arbejdsmarkedets hovedorganisationer og de kommunale organisationer.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om amtskommuners overtageelse af visse statsskoler og -kursus m.v.

(Lovforslag nr. L 114).

Lovforslaget er et led i regeringens bestræbelser for at videreføre opgave- og byrdefor-

[Undervisningsministeren]

delingsreformen samt at gennemføre forenklinger.

Lovforslaget bygger på den afgørende forudsætning, at der ikke i forbindelse med, at amtskommunerne overtager gymnasierne og kurserne, sker ændringer i det centrale pædagogiske tilsyn.

Amtsrådsforeningen har flere gange foreslået, at amtskommunerne overtager statsskolerne med henblik på at færdiggøre den allerede igangsatte opgavefordeling på gymnasieområdet, bl.a. med den begrundelse, at den nuværende ordning, hvorefter amtskommunerne betaler den fulde udgift til driften af statsskolerne uden at have indflydelse på udgiftsniveauet, umuliggør en hensigtsmæssig planlægning. Amtsrådsforeningen er enig med regeringen i, at det centrale pædagogiske tilsyn skal bevares i undervisningsministeriet.

Regeringen har ved dette lovforslag bestræbt sig for at skabe balance mellem hensynet til en hensigtsmæssig amtskommunal planlægning og hensynet til en fortsat central indflydelse på uddannelsernes indhold og andre pædagogiske spørgsmål. Det er regeringens bestemte opfattelse, at der ikke ved dette lovforslag sker en afsvækkelse af den centrale pædagogiske styring, og vi vil således fortsat kunne sikre undervisningens kvalitet, ligesom vi vil kunne sikre, at studentereksamen og højere forberedelseseksamen vil føre frem til samme høje niveau, uanset hvor i landet eksaminer vil blive aflagt.

Forslaget medfører en administrativ forenkling, bl.a. fordi amtskommunerne fra lovens ikrafttræden ikke mere skal betale bidrag til staten for elever i de overtagne skoler og kurser.

De vigtigste bestemmelser i lovforslaget er følgende:

Amtskommunerne overtager institutionerne vederlagsfrit.

Til sikring af at der fortsat vil være et pædagogisk forsvarligt miljø på den enkelte gymnasieskole, foreslår jeg indført en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvilke linjer og grene amtskommunen som minimum skal tilbyde på den enkelte gymnasieskole. Det er ikke hermed tanken at fastsætte detaljeregler på området, men alene at sikre et fortsat forsvarligt pædagogisk miljø på den enkelte skole.

Som led i den centrale pædagogiske styring foreslår jeg en hjemmel for undervisningsministeren til at yde tilskud til forsøgs- og udviklingsarbejde og til at udsende vejledende retningslinjer for forbruget af løntimer pr. elev. Endvidere indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at nedlæggelse af offentlige gymnasieskoler m.v. kun kan ske med undervisningsministerens godkendelse.

Der er foreslået bestemmelser, hvorefter tjenestemændene ved de hidtidige statsinstitutioner får tilbudt ansættelse efter de regler, der gælder for amtskommunerne. Hvis de ikke tager imod tilbuddet, opretholder de ansættelsesforholdet til staten. Det forudsættes i øvrigt, at skolerne og kurserne kan fortsætte arbejdet uforstyrret.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforhold. (Lærekontrakter med flere læremestre (kombinationsaftaler)).

(Lovforslag nr. L 121).

Forslaget tilsigter at skabe adgang for lærlinge til at indgå lærekontrakter med flere læremestre, således at oplæringen fordeles mellem disse mestere.

Den foreslåede ordning svarer til den, der i forvejen findes ved EFG-uddannelserne, hvor der kan afsluttes uddannelsesaftaler med flere virksomheder, således at hver virksomhed tegner sig for en bestemt del af uddannelsen.

Ved disse såkaldte kombinationsaftaler fordeles uddannelsen og ansvaret for dens gennemførelse på flere virksomheder.

Der har længe været et ønske om at få en lignende ordning for lærlingeuuddannelserne, idet man herved vil få mulighed for at inddrage en række virksomheder, som ellers på grund af den tiltagende specialisering ikke ville kunne godkendes som oplæringssteder for lærlinge.

Efter forslaget skal hver læremester tegne sig for en bestemt del af læretiden, og summen af disse dele skal udgøre den samlede læretid for det pågældende fag. Den enkelte læremester vil være ansvarlig for lærlingens